

Bryssel 24.10.2025
COM(2025) 641 final

2025/0323 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta

PERUSTELUT

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY¹, jäljempänä 'alv-direktiivi', 395 artiklan 1 kohdan nojalla antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan soveltaa mainitusta direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Italia haki komission 31. maaliskuuta 2025 saapuneeksi kirjaamalla kirjeellä alv-direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa ja 168 artiklaa koskevan poikkeuksen voimassaolon jatkamista, jotta se voisi edelleen rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeuden 40 prosenttiin, kun on kyse sellaisia moottorikäyttöisiä maantieajoneuvoja koskevista kustannuksista, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä, sekä olla rinnastamatta vastikkeellisiin palveluihin verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvien tällaisten ajoneuvojen yksityiskäyttöä, jos ajoneuvoihin on sovellettu tällaista vähennysoikeuden rajoitusta. Italia toimitti yhdessä jatkamista koskevan pyynnön kanssa kertomuksen, johon sisältyy vähennysoikeuden rajoittamiseksi suunnitellun prosenttiosuuden uudelleentarkastelu.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Italian pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 29. ja 30. heinäkuuta 2025 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Italialle 31. heinäkuuta 2025 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki tiedot, jotka se katsoi tarvitsevänsä pyynnön arvioimiseen.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää alv, joka kannetaan verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista. Alv-direktiivin 168 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin että muihin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on vähennyskelpoista vain siltä osin kuin omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa määrittelemällään tavalla tätä sääntöä myös kustannuksiin, jotka liittyvät muihin liikeomaisuuteen kuuluviin tavaroihin. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että vastikkeellisiin palveluihin rinnastetaan yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön, jos tällainen tavara on oikeuttanut arvonlisäveron täyteen tai osittaiseen vähennykseen. Tämä järjestelmä antaa mahdollisuuden periä takaisin verovelvollisen alun perin vähentämä arvonlisävero, kun on kyse yksityiskäyttöön otetuista tavaroista.

Kun kyse on moottorikäyttöisistä maantieajoneuvoista, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä, tätä järjestelmää on vaikea soveltaa, koska yksityis- ja yrityskäyttöä on vaikea erottaa toisistaan. Jos ajoneuvon käytöstä pidetään kirjaa, kirjattujen tietojen ylläpidosta ja tarkastamisesta aiheutuu lisärasitteita sekä asianomaiselle yritykselle että viranomaisille. Se voi jopa johtaa aikaa vieviin ja kalliisiin kiistoihin. Käytännössä on joskus jopa mahdotonta tarkastaa ajoneuvojen tosiasiallista käyttöä, mikä voi johtaa alv-petokseen (tai petoksen yritykseen) (kuten epäluotettavaan kirjanpitoon) ja siten vähentää alv-tuloja.

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

Italian talousrakenne koostuu pääasiassa pienyrityksistä, joiden vuotuinen liikevaihto on pieni ja joissa on hyvin vähän tai ei lainkaan työntekijöitä (94,5 % italialaisista yrityksistä on mikroyrityksiä), ja suurin osa käytössä olevista yritysautoista on tällaisten yritysten omistuksessa. Se, että tällaisia ajoneuvoja käytetään tavanomaisen liiketoiminnan harjoittamiseen, ei sulje pois niiden yksityiskäyttöä. Tällaisessa tapauksessa eli silloin, kun näitä ajoneuvoja käytetään tietyssä määrin yksityisiin tarkoituksiin, yksityiskäytöstä kannetaan arvonlisäveroa. Italian tilanteessa, jossa lähes koko talousrakenne koostuu mikroyrityksistä, yksityis- tai liiketoimintakäyttöön jakautumisen arvioiminen ja tarkastaminen vaatisi suhteettoman suuria kustannuksia, joita aiheutuisi muun muassa tarpeesta ylläpitää yksityiskohtaista dokumentaatiota.

Näistä syistä Italialle annettiin lupa poiketa alv-direktiivin 168 artiklasta ja rajoittaa kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun kyseessä on ajoneuvon ostaminen, myös kokoonpanosopimukset ja vastaavat, ajoneuvon valmistaminen, yhteisöhanke, tuonti, liisaus tai vuokraaminen, muutostyöt, korjaus tai kunnossapito sekä kustannukset ajoneuvoihin ja niiden käyttöön liittyvistä luovutuksista tai palveluista, voiteluaineet ja polttoaine mukaan luettuina, edellyttäen että kyseinen ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä. Lisäksi niiden ajoneuvojen osalta, joihin tätä 40 prosentin rajaa sovelletaan, Italialle annetaan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lupa olla rinnastamatta vastikkeellisiin palveluihin sellaisten ajoneuvojen yksityiskäyttöä, jotka kuuluvat verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen. Erityistoimenpiteet koskevat maatalous- tai metsätraktoreita lukuun ottamatta kaikkia moottoriajoneuvoja, joita käytetään yleensä henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen maanteillä ja joiden suurin sallittu paino on enintään 3 500 kilogrammaa ja joissa on enintään kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi. Vähennysoikeuden rajoitusta ei sovelleta sellaisiin ajoneuvoihin liittyviin kustannuksiin, jotka kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä: ajoneuvo on osa verovelvollisen elinkeinoa, ajoneuvoa käytetään taksina, autokoulu käyttää ajoneuvoa opetuksessaan, ajoneuvoa vuokrataan tai liisataan, ajoneuvo on myyntiedustajien käytössä.

Neuvosto antoi luvan edellä mainituille erityistoimenpiteille ensimmäisen kerran 18. kesäkuuta 2007 tehdyllä päätöksellä 2007/441/EY² 31. joulukuuta 2010 saakka. Sen jälkeen erityistoimenpiteitä jatkettiin viisi kertaa Italian pyynnöstä. Niiden voimassaoloa jatkettiin 1. tammikuuta 2011 ja 31. joulukuuta 2013 väliseksi ajaksi 29. marraskuuta 2010 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2010/748/EU³, 1. tammikuuta 2014 ja 31. joulukuuta 2016 väliseksi ajaksi 15. marraskuuta 2013 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/679/EU⁴, 1. tammikuuta 2017 ja 31. joulukuuta 2019 väliseksi ajaksi 8. marraskuuta 2016 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/1982⁵, 1. tammikuuta 2020 ja

² 2007/441/EY: Neuvoston päätös, tehty 18 päivänä kesäkuuta 2007, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä, EUVL L 165, 27.6.2007, s. 33–34.

³ 2010/748/EU: Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 29 päivänä marraskuuta 2010, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta, EUVL L 318, 4.12.2010, s. 45–46.

⁴ 2013/679/EU: Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 15 päivänä marraskuuta 2013, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta, EUVL L 316, 27.11.2013, s. 37–38.

⁵ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1982, annettu 8 päivänä marraskuuta 2016, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin

31. joulukuuta 2022 väliseksi ajaksi 5. joulukuuta 2019 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2019/2138⁶ ja viimeksi 1. tammikuuta 2023 ja 31. joulukuuta 2025 väliseksi ajaksi 6. joulukuuta 2022 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2022/2411⁷.

Italian esittämä pyyntö erityistoimenpiteiden voimassaolon uudesta jatkamisesta 31. joulukuuta 2028 asti perustuu samoihin syihin kuin aiemmat pyynnöt. Pyyntöön on liitetty kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen vähennysoikeuteen sovellettavaa prosenttimääräistä rajoitusta, kuten neuvoston päätöksen 2007/441/EY 6 artiklassa edellytetään. Italia katsoo, että erityistoimenpiteiden soveltamisedellytykset pätevät edelleen ja että tällä hetkellä sovellettava tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron 40 prosentin vähennysraja on edelleenkin asianmukainen ja kuvastaa Italian nykyisiä taloudellisia olosuhteita.

Koska erityistoimenpiteet vaikuttavat myönteisesti sekä veronmaksajien että veroviranomaisten hallinnollisten rasitteiden keventämiseen, ehdotetaan nykyisten erityistoimenpiteiden jatkamista. Luvan olisi oltava voimassa jälleen rajoitetun ajan eli 31. joulukuuta 2028 asti, jotta voidaan arvioida uudelleen erityistoimenpiteiden tarpeellisuutta ja tehokkuutta ja sitä, kuvastaako 40 prosentin rajoitus edelleen oikealla tavalla yritys- ja yksityiskäytön välistä kokonaissuhdetta. Mahdolliseen uuteen voimassaolon jatkamista koskevaan pyyntöön olisi liitettävä kertomus, johon sisältyy uudelleentarkastelu sovellettavasta prosenttiosuudesta, ja se olisi toimitettava komissiolle viimeistään 31. maaliskuuta 2028.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Samanlaisia vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia on myönnetty muille jäsenvaltioille, vaikkakin 50 prosentin tasolla (Viroille⁸, Unkarille⁹, Kroatialle¹⁰, Puolalle¹¹, Latvialle¹² ja Romanianille¹³).

2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta, EUVL L 305, 12.11.2016, s. 30–31.

⁶ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/2138, annettu 5 päivänä joulukuuta 2019, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta, EUVL L 324, 13.12.2019, s. 7–8.

⁷ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2022/2411, annettu 6 päivänä joulukuuta 2022, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta, EUVL L 317, 9.12.2022, s. 120–121.

⁸ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2025/539, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2025, luvan antamisesta Viroille ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide, EUVL L 2025/539, 21.3.2025.

⁹ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2024/3205, annettu 10 päivänä joulukuuta 2024, Unkarille annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1493 muuttamisesta, EUVL L, 2024/3205, 19.12.2024.

¹⁰ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2024/2884, annettu 5 päivänä marraskuuta 2024, luvan antamisesta Kroatialle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1994 muuttamisesta, EUVL L, 2024/2884, 13.11.2024.

¹¹ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2022/2385, annettu 6 päivänä joulukuuta 2022, luvan antamisesta Puolan tasavallalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Siihen asti jäsenvaltiot voivat pitää voimassa poikkeukset, jotka olivat voimassa kansallisen lainsäädännön nojalla 1. tammikuuta 1979. Tältä pohjalta on jäänyt voimaan useita säännöksiä, joilla rajoitetaan arvonlisäveron vähennysoikeutta kun kyse on moottorikäyttöisistä maantieajoneuvoista, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä.

Aiemmat aloitteet sääntöjen vahvistamiseksi siitä, mihin kustannusluokkiin vähennysoikeuden rajoittamista voidaan soveltaa, ovat epäonnistuneet.¹⁴ Kunnes nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla, nykyisen kaltaisia erityistoimenpiteitä pidetään asianmukaisina.

Ehdotetut erityistoimenpiteet ovat näin ollen yhdenmukaisia alv-direktiivin säännösten kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Alv-direktiivin 395 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Koska ehdotuksen perustana on alv-direktiivin säännös, toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

• Suhteellisuusperiaate

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvoitetta.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpiteet ovat oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen, että tarkoituksena on yksinkertaistaa veronkantoa ja estää tiettyntyyppistä verovilppiä tai veronkiertoa. Erityisesti koska yritykset voivat ilmoittaa verovelvollisuutensa liian alhaiseksi ja koska kilometrimäärien tarkastaminen on vaivalloista veroviranomaisille, mainittu 40 prosentin rajoitus yksinkertaistaisi arvonlisäveron kantamista ja estäisi muun muassa virheellisen kirjanpidon avulla tapahtuvan veronkierron.

• Toimintatavan valinta

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös.

¹² 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä annetun täytäntöönpanopäätöksen 2013/805/EU muuttamisesta, EUVL L 315, 7.12.2022, s. 87–88.

¹³ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2024/3206, annettu 10 päivänä joulukuuta 2024, Latvialle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/2429 muuttamisesta, EUVL L, 2024/3206, 19.12.2024.

¹⁴ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2024/1641, annettu 24 päivänä toukokuuta 2024, luvan antamisesta Romanian soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia erityistoimenpiteitä, EUVL L, 2024/1641, 6.6.2024.

¹⁴ KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöksistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva toimintatapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmien kuulemista ei järjestetty. Tämä ehdotus perustuu Italian esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää arvonlisäveroon liittyvä vilppi. Ehdotetut erityistoimenpiteet voivat siksi vaikuttaa myönteisesti sekä yrityksiin että veroviranomaisiin. Italia on todennut erityistoimenpiteet asianmukaisimmaksi ratkaisuksi, ja ne ovat verrattavissa muille jäsenvaltioille myönnettyihin muihin aiempiin ja nykyisiin poikkeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen soveltamisaika on rajoitettu, ja ehdotus sisältää raukeamislausekkeen, jonka mukaan poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2028.

Jos Italia harkitsisi erityistoimenpiteiden voimassaolon jatkamista edelleen vuoden 2028 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle lisääikaa koskeva pyyntö ja liitettävä siihen kertomus, johon sisältyy prosenttimääräisen rajoituksen uudelleentarkastelu, viimeistään 31. maaliskuuta 2028.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹ ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten käyttämien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa käsitellään vastikkeellisina palveluina yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottamista verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön, ja tällainen käyttö on näin ollen arvonlisäveron alaista.
- (2) Neuvoston päätöksellä 2007/441/EY² Italialle annetaan 31 päivään joulukuuta 2025 saakka lupa rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin koskien tiettyjen moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen ostamista, mukaan lukien kokoonpanosopimukset ja vastaavat, ajoneuvon valmistamista, yhteisöhankintaa, tuontia, liisausta tai vuokraamista, muutostöitä, korjausta tai kunnossapitoa sekä niihin liittyviä kustannuksia, voiteluaineet ja polttoaine mukaan luettuina, jos kyseinen ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä. Niiden ajoneuvojen osalta, joihin tätä 40 prosentin rajaa sovelletaan, edellytetään, että Italia ei rinnasta niiden yksityiskäyttöä vastikkeellisiin palveluihin.
- (3) Italia haki kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 31 päivänä maaliskuuta 2025, lupaa jatkaa päätöksellä 2007/441/EY hyväksytyjen erityistoimenpiteiden, jäljempänä 'erityistoimenpiteet', soveltamista vielä 31 päivään joulukuuta 2028.

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Neuvoston päätös 2007/441/EY, tehty 18 päivänä kesäkuuta 2007, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EUVL L 165, 27.6.2007, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2007/441/oj>).

- (4) Päätöksen 2007/441/EY 6 artiklan mukaisesti Italia toimitti komissiolle pyynnön yhteydessä kertomuksen, johon sisältyi uudelleentarkastelu mainitun päätöksen 1 artiklassa tarkoitettuun arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavasta prosenttimääräisestä rajoituksesta. Tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella Italia katsoo, että 40 prosentin rajoitus on edelleen perusteltu ja asianmukainen.
- (5) Komissio toimitti direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti Italian pyynnön muille jäsenvaltioille 29 ja 30 päivänä heinäkuuta 2025 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Italialle 31 päivänä heinäkuuta 2025 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointia varten tarvitsemansa tiedot.
- (6) Koska erityistoimenpiteet vaikuttavat myönteisesti sekä veronmaksajien että veroviranomaisten hallinnollisten rasitteiden keventämiseen yksinkertaistamalla arvonlisäveron kantamista ja ehkäisemällä veropetoksia, jotka perustuvat virheelliseen kirjanpitoon, komissio katsoo, että Italialle olisi annettava lupa jatkaa erityistoimenpiteiden soveltamista.
- (7) Erityistoimenpiteiden voimassaolon jatkamista olisi rajoitettava ajallisesti, jotta sen vaikuttavuutta ja arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavan prosenttimääräisen rajoituksen asianmukaisuutta voidaan arvioida. Italialle olisi näin ollen annettava lupa jatkaa erityistoimenpiteiden soveltamista 31 päivään joulukuuta 2028 saakka.
- (8) Erityistoimenpiteet ovat oikeassa suhteessa tavoitteisiin eli arvonlisäveron kantamisen menettelyn yksinkertaistamiseen ja tietyn tyyppisten veropetosten tai veronkierron estämiseen nähden, koska ne ovat ajallisesti ja soveltamisalaltaan rajoitettuja. Erityistoimenpiteet eivät myöskään aiheuta sellaista vaaraa, että veropetokset siirtyisivät muille aloille tai muihin jäsenvaltioihin.
- (9) Jos Italia katsoo, että erityistoimenpiteiden jatkaminen on tarpeen vielä vuoden 2028 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2028 kertomus, johon sisältyy uudelleentarkastelu sovellettavasta prosenttiosuudesta, sekä voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö.
- (10) Erityistoimenpiteiden soveltamisella 31 päivän joulukuuta 2025 jälkeen on vain vähäinen vaikutus Italian lopullisessa kulutusvaiheessa keräämien verotulojen kokonaismäärään, eivätkä ne vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin.
- (11) Sen vuoksi päätöstä 2007/441/EY olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2007/441/EY seuraavasti:

1) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Tässä päätöksessä säädetyn luvan voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2028. Tällaiseen pyyntöön on liitettävä kertomus, joka sisältää uudelleenarvioinnin siitä prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.”

2) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2028.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja